

Nieuwsbrief

Kinderprogramma ZZg

18^e jaargang
September 2017



Zeister Zendingsgenootschap

Genade

Het is een wat ouderwets woord, je hoort het niet zo vaak meer. Maar wat een mooi woord eigenlijk, genade. Het hoort bij begrippen als goedertierenheid, vergevingsgezindheid, ontferming en barmhartigheid – ook van die prachtige, veelbetekenende oude woorden.

De projecten waar het Kinderprogramma aan bijdraagt hebben daar vaak iets mee te maken. Genade, in de vorm van een onverdiende gunst. Maar ook in de vorm van goed zijn voor.

In het verhaal hiernaast is het heel duidelijk, maar ziet u het ook bij de andere projecten?

Genade.

Om te ontvangen en om te geven.

*Aart Schalkwijk,
Algemeen secretaris ZZg*

Foto: VTC Kilangala



Foto: ZZg

Tanzania

Genade-cursus

Het woord is ontstaan bij het Vaktrainingscentrum (VTC) op de missiepost van Kilangala. Grace course, genade-cursus. Het past precies bij de bedoeling van het ZZg en het VTC: tien jongeren uit de armste gezinnen in de armste provincie van Tanzania een vakcursus van een jaar geven, met kost en inwoning bij het VTC.

Voor die tien jongeren is het een droom die werkelijkheid wordt. Een kans om meer van hun leven te maken dan ze zelf ooit gedacht hadden. Het geeft hun hoop en perspectief. Als dit lukt, wat kan er dan nog meer lukken.

Lucy bijvoorbeeld (foto links), was al 20 en wachtte thuis tot ze uitgehuwelijkt zou worden. Haar moeder zag dat als enige toekomstmogelijkheid voor haar dochter die al vijf jaar thuis zat na het afronden van de lagere school. Geld voor meer onderwijs was er niet; haar vader overleed al jaren terug. Toen Lucy hoorde over deze vakcursus (het ging als een lopend vuurtje rond) haastte ze zich naar haar moeder. Toen ze toegelaten was zei haar moeder: "Dit is als een wonder voor mij en ook voor jou, mijn dochter".

Lucy geniet enorm van haar verblijf en de naaicursus in Kilangala. Stralend staat ze op de foto.

Via het Kinderprogramma helpt u ons om de cursus van Lucy en negen andere jongeren te financieren. Ook dat is genade!

Een waarde(n)vol tienerkamp

Het Jeugdcentrum van de Surinaamse Broedergemeente organiseert allerlei activiteiten voor jongeren en werkt daarbij samen met organisaties als de Stichting Zoukorrel, die zich vooral richt op jongeren met een moeilijke thuissituatie die in een kinderkuis wonen. Zij hebben vaak te maken gehad met afwijzing, verwaarlozing, mishandeling, misbruik; soms zijn ze Hiv-besmet of wees.

Voor die tieners (van 10-18 jaar) is er elke twee weken een club, waar sportieve en creatieve activiteiten afgewisseld worden met geestelijke vorming (bespreking van onderwerpen zoals eigenwaarde, vergeven, emoties, vriendschappen, omgaan met verdriet en pijn).

Elk jaar wordt een tienerkamp van drie dagen georganiseerd, met daarna nog een 'Special Day, een terugkomdag. Zo'n kamp is erg belangrijk voor deze jongeren: het stimuleert vriendschappen onderling en de vertrouwensband met de leiders van het Jeugdcentrum, ze kunnen even ontspannen (deze kinderen gaan vrijwel nooit ergens zwemmen of logeren), en door bezig te zijn met geloof en waarden komen ze misschien een stapje dichterbij God.

Aan het kamp deden dit jaar 78 tieners mee, de meesten afkomstig uit kinderkuizen die niet verbonden zijn aan een kerk.

Het Kinderprogramma heeft geholpen om dit tienerkamp te realiseren.



Poster: Stichting Zoukorrel

Een verhaal over een van de deelnemers, in de woorden van de hoofdleidster, delen we graag met u:

"Emanuel, 17 jaar, kan heel moeilijk lezen en schrijven en woont in een tehuis. Vorig jaar was hij voor het eerst mee op kamp. Hij speelde toen de stoere jongen. Ik moest hem af en toe apart nemen om met hem te praten. Heb onder andere de betekenis van zijn naam uitgelegd. En toen ik hem vertelde dat wij het een heel mooie naam vinden, omdat wij onze dochter Manuella hebben genoemd was er een klik tussen deze grote stoere jongen en mij. Vanaf oktober kwam hij naar onze tweewekelijkse club (Power Boys) en je zag hem groeien. Kort voor het kamp bekende hij dat hij een tattoo had gezet. Hij zei: "Tante, u vindt het niet mooi toch?" Ik heb er wat grappen over gemaakt en hem zelf laten nadenken. Tijdens het kamp heeft hij met alle activiteiten en het inhoudelijke programma heel actief meegedaan. Op de laatste dag toen we nog even gingen zwemmen in de kreek zei hij: "Tante, het enige wat ik nu nog moet doen is dopen!" "Weet je wat dopen betekent?" vroeg ik hem. "Nee, maar dat gaan die mensen mij toch uitleggen waar ik mij ga laten dopen!" Ik heb de betekenis van dopen toen aan Emanuel uitgelegd en vroeg hem of hij echt gelooft in Jezus en voor Hem wil

leven. Zijn antwoord was; "Ja toch, want daar ging het kamp over! Kan u mij niet dopen?" Ik had hem uiteraard graag willen dopen. Maar ik ga op zoek naar een kerk waar hij zich bij kan aansluiten. Al is het vaak erg moeilijk dat zo'n jongen een klik vindt en wordt onderwezen op zijn niveau."



Foto: R. Dors

De Ineke Alberdaschool is bijna klaar

De Ineke Alberda basisschool in Kilangala, die vanaf 2007 lokaal voor lokaal is opgebouwd, begint langzamerhand zijn voltooiing te naderen. Het einde van de bouw komt in zicht: de bouwers zijn samen met de leerlingen van het lokale Vaktrainingscentrum bezig om de laatste drie lokalen en (verplichte) onderwijzerswoningen af te maken.

Samen met de stichting ProTanz zorgde het ZZg voor de financiering. En via uw steun aan het Kinderprogramma heeft u er ook een aantal steentjes aan bijgedragen, evenals cement, golfijzeren platen, balken en planken, spijkers, verf, schoolbankjes en boeken. De kinderen van Kilangala zijn er blij mee en ze zijn trots op hun 'Shule a msingi', hun basisschool.



Fotos: Flip de Haan

Nashukuru asante!



Dit is Tulia Minga, een meisje van 18. Ze poseert trots met de solarlamp die ze zojuist gekregen heeft van Enea Kajange, de coördinator van het Weeskinderenproject rondom Isoko, in de bergachtige grensstreek met Zambia.

Die lamp kan Tulia goed gebruiken voor haar schoolwerk, want nu kan ze ook 's avonds in haar boeken duiken. Solarlicht is een stuk helderder dan het vage schijnsel van een kaars of olielamp en het bespaart het geld voor de aanschaf van olie en kaarsen!

Tulia kan naar school dankzij het weeskinderenproject van de kerk. Gevraagd naar haar toekomstdroom zegt ze: "Only God knows my future." (alleen God kent mijn toekomst). Maar ze voegt eraan toe: "I want to be a teacher." (Ik wil juf worden). En we hopen van harte dat het haar lukt.

Het Kinderprogramma helpt Tulia en een heleboel andere kwetsbare kinderen naar school. En zo helpt u zo'n kind aan een toekomstkans, misschien wel hun enige. Heel erg bedankt daarvoor! – 'Nashukuru asante' in het Swahili.



Foto's: Enea Kajange

Water voor weeshuis

de school van Kakusi



Foto: Knud Knudsen

In Nederland is het heel gewoon dat we altijd over voldoende drinkwater beschikken. In Afrika is dat niet zo vanzelfsprekend. Bijvoorbeeld in Oost-Congo, waar de mensen afhankelijk zijn van water uit bronnen en putten. In de droge tijd vallen sommige droog en moet er water van steeds verder weg worden gehaald.

Kakusi ligt in Oost-Congo. In dit dorp staat een weeshuis waar 60 kinderen met een beperking worden opgevangen. Ze zijn tussen de 4 en 13 jaar oud.

Bijvoorbeeld de 10-jarige **Asukulu Kiza**. Na de dood van zijn ouders die omkwamen in de burgeroorlog, verbleef hij onder erbarmelijke omstandigheden met twee oudere familieleden bij zijn oma. Toen die overleed nam de lokale kerk de zorg over, maar men had niet de mogelijkheid hem naar school te sturen. Nu kan dat wel en gaat Asukulu naar de basisschool van de Broedergemeente in Kakusi (groep 5). De ouders van **Janvier Musoshi** verdwenen tijdens de burgeroorlog en gemeenteleden van de Broedergemeente namen de zorg op zich voor de jonge wees. Maar vanwege zijn handicap was er geen mogelijkheid hem naar school te sturen. Toen Janvier 12 jaar was, kreeg hij een plekje in het weeshuis en inmiddels zit hij in groep 6.



De 11-jarige **Leon Wilondja** kwam in 2016 in het weeshuis. Zijn beide ouders kwamen om in de burgeroorlog die in die regio tot 2009 duurde. Leon kwam bij zijn grootvader terecht maar kon niet naar school, door zijn fysieke beperking en door armoede. Nu is hij leerling in groep 5.



Waterleiding

Ook het weeshuis heeft last van het drinkwaterprobleem: in de droge tijd zijn de naburige bronnen leeg. Een waterleidingbuis van 1,5 km naar een hoger gelegen bron die wel het hele jaar water heeft, is dé oplossing. De 300 leerlingen van de basisschool en de medische post gaan meeprofiteren van dat goede en schone drinkwater. Met € 2640 is de waterleidingbuis aangeschaft en aangelegd, evenals twee decompressiebassins en een opslagtank. Ook hebben de vrijwilligers die de buis onder de grond stoppen dan te eten gehad na hun zware werk. Vanuit het Kinderprogramma gaat een bijdrage naar de aanleg deze waterleiding.

Fijn dat u meehelpt om de watervoorziening voor de weeskinderen in Kakusi het hele jaar door te garanderen. Dat er maar veel water door de pijp mag stromen!

1793 **ZZg** 2017
224 jaar zending



Het Kinderprogramma verleent steun aan ZZg-projecten die direct ten goede komen aan kinderen: onderwijs en vakopleidingen, eten en onderdak, gezondheidszorg en sociaal welzijn. Veel projecten zijn meerjarig en dankzij het Kinderprogramma kan het ZZg steun hiervoor garanderen.

Het ZZg werkt samen met partnerorganisaties in ontwikkelingslanden, meestal via de kerk. Alle kinderen worden geholpen, zonder onderscheid. Want ieder kind telt.

Colofon

Redactie: Alex Hollestelle
en Jeannet Kelholt

Zusterplein 20, 3703 CB Zeist
Tel. (030) 692 71 80
info@zzg.nl | www.zzg.nl
NL74 RABO 0375 2169 36

2017 © ZZg/Manschot Grafimedia